

Tekst op het bordje bij de d'Oude School:

Hier huisde tot 1973 de *protestants-christelijke lagere school*. Gebouwd in 1925, door de architecten Maarse en Pool en de aannemers A. en W. de Bruin.

De school is gesticht door de Vereniging tot Stichting en Instandhouding van Christelijke Scholen te Duivendrecht. Deze vereniging sloot zich aan bij het reglement der Vereeniging voor Christelijk Volksonderwijs. In 1930 werd een vierde lokaal aangebouwd. In 1935 werd in een houten gebouw, achter de lagere school, een kleuterklas gehuisvest. De *eerste leerkrachten* van de school waren: dhr. J. Elfrink, hoofd der school, mej. Oostveen, mej. G.I. Haan, dhr. H.F. Grimme, een oudere broer van het latere schoolhoofd A.A. Grimme en mej. E.G. van Bruinisse. Het aantal leerlingen schommelde rond de 100. Een sportzaal was lang een wens, maar werd hier nooit gerealiseerd.

Dit bordje is er een van een serie van 13 bordjes en maakt onderdeel uit van de historische bordjeswandelroute ZICHTBAAR DUIVENDRECHT, ontwikkeld door Stichting Oud-Duivendrecht met financiële ondersteuning van de Rabobank Abcoude-Ouder-Amstel.

De zichtbare dorpsschool van Duivendrecht.

Met de ingebruikname van de scholen in de Zonnehof was de jeugd verdwenen uit het gebouw van de Christelijke School, maar het pand stond allerminst leeg. Als gemeentelijk gebouw met nog onbekende bestemming had Ton Albers er zijn atelier om naar hartelust zijn schilder- en tekenkunst te beoefenen. De AGO, die als plantsoendienst het groen onderhield in Duivendrecht, had er een lokaal om te schaffen en gereedschap in onder te brengen. En er was ook nog een architectenbureau. Wat nu de Kleine Kerk heet huurde een lokaal. Mevrouw Bredschneider, die graag iets voor de ouderen in Duivendrecht wilde doen, en die verbonden was met de kerk, zag een mogelijkheid in dat lokaal.

Dat was op het juiste moment. De Stichting Dienstverlening Ouderen in Ouder-Amstel, kortweg de SDO, was eveneens op zoek naar een onderkomen om ouderen een ontmoetings- en activiteitenruimte te verschaffen. Mevrouw Schutte werd afgevaardigd door de Stichting Bejaardenhuisvesting Duivendrecht (gebouw 't Reijgersbosch) om als bestuurslid in de SDO plaats te nemen. Zij kan het zich nog goed herinneren hoe er gestreden werd om voor het gebouw de door de SDO gewenste bestemming te verkrijgen. In het gemeentehuis circuleerde de opvatting, dat er een nieuw Dorpshuis in Duivendrecht stond waar gemakkelijk de ontmoetingsplek van ouderen en hun activiteiten ondergebracht konden worden.

Het tegenargument van de Duivendrechtters was, dat men net als in Ouderkerk een eigen plek wilde waar de ouderen onder elkaar konden zijn.

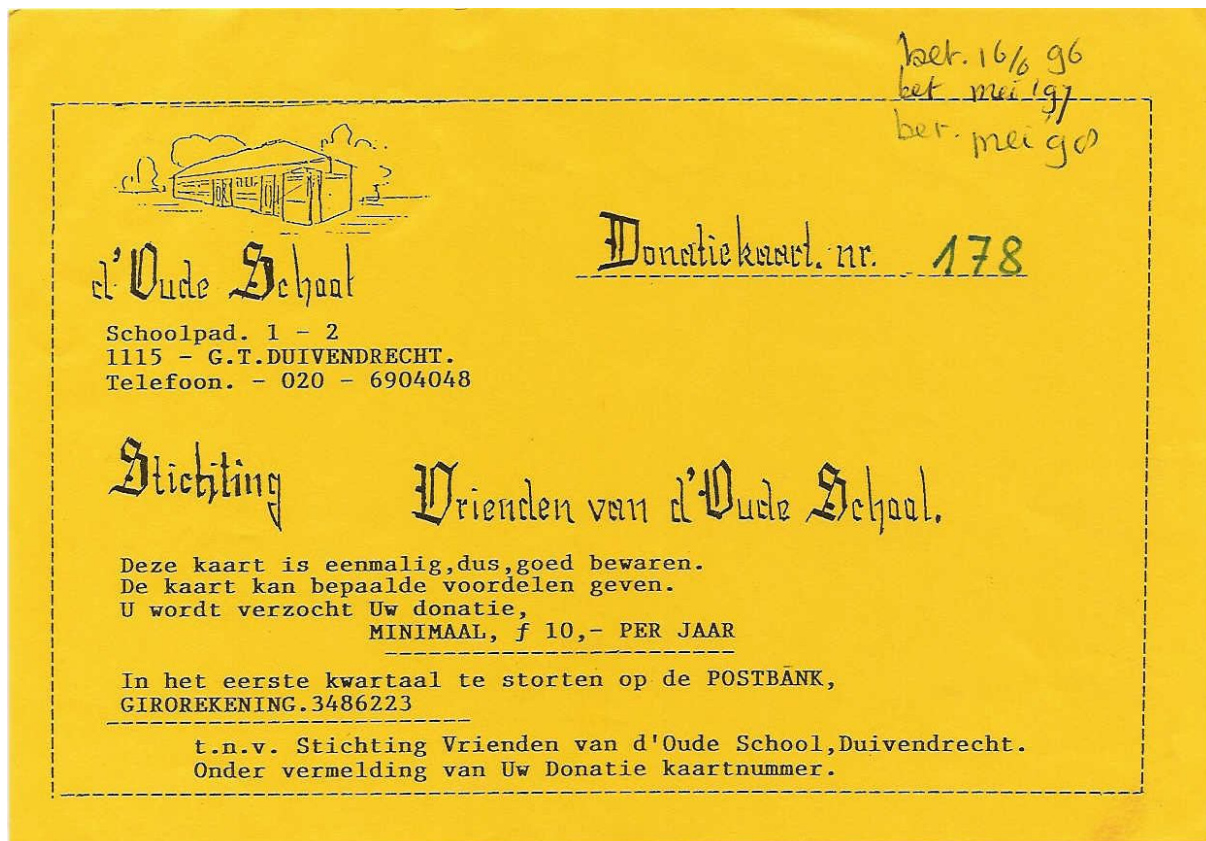
Inmiddels werden de plannen van de gemeente duidelijker en die wezen op sloop van het schoolgebouw. Opeens was iedereen alert en sloeg men de handen in elkaar. In het atelier van Ton Albers kwam men bijeen onder het genot van een lichte lunch om het protest te organiseren. Wethouder Klopper werd benaderd, die als Duivendrechter met een vader, die voorzitter van het schoolbestuur was geweest, wel oren had naar behoud van de voor veel Duivendrechtters belangrijke plek uit hun jeugd. Hij wist het gemeentebestuur over de streep te halen. Eén lokaal leek te weinig en wethouder Klopper was ervan overtuigd, dat de AGO er wel uit kon: hun spullen pasten immers in een container. Het Kleine Kerkje verwierf in de Aanbouw voldoende ruimte, zodat het lokaal niet meer nodig was.

De grote vraag was: hoe aan geld te komen? Allerlei acties werden op touw gezet, bijvoorbeeld een bazaar in het schoollokaal en op het schoolplein en meedoen aan de bazaar in het Dienstencentrum in Ouderkerk. Een donateursactie bracht ook nog het nodige op.

De penningmeester had zich laten overtuigen van een goede investering en zo ging de restauratie van start. Ze begonnen bij nul, zo verschrikkelijk zag 't eruit. De ouderen zelf klaarden de klus. De verbindingsmuur tussen de twee lokalen moest gesloopt worden en het puin afgevoerd. De heer Wesseling met 2 rechterhanden, elektricien, en degene ook die min of meer het beheerderswerk op zich nam, was onmisbaar tussen de vele enthousiaste hardwerkende vrijwilligers. Er werd gewit en behangen en men organiseerde het oude meubilair van het 't Reijgersbosch en het oude servies van Theresia Rustoord uit Ouderkerk voor wat inmiddels genoemd werd d' Oude School. Van alle kanten kwam er hulp om aan de inrichting van onder andere de keuken bij te dragen.

Het prachtige tegelplateau met kraantje moest verplaatst worden naar de gang, anders zou het alleen nog in de keuken te zien zijn. De deskundige, die dat wilde proberen zonder garantie, vroeg wel 2000 gulden, maar op miraculeuze wijze is het perfect gelukt. Een wens van mevrouw Schutte is nog, dat het kraantje waaruit zoveel schoolkinderen gedronken hebben, als een fonteinje gaat sproeien.

Met de SDO als huurder bleef de gemeente de eigenaar. Later, toen er duidelijk aanpassingen en vernieuwingen noodzakelijk waren om de toegankelijkheid te waarborgen, iets wat ook wettelijk verplicht gesteld werd, had de gemeente wel plannen, maar is de SDO te rade gegaan bij de provincie. Hieruit vloeide een plan voort wat wel duur was.

Niet voor niets is toen de Stichting Vrienden van d' Oude School opgericht en werd financiële hulp bij het Julianafonds gezocht en verkregen. Vervolgens kon de verbouwing beginnen. De oude kinderw.c.-tjes die te klein en te laag waren voor de ouderen om nog maar te zwijgen van mensen met grote maat of rolstoelgebruikers moesten nu echt vervangen worden. De gang was te smal en de entree ongeschikt voor een rollator en een rolstoel. Zo verdween grotendeels wat aan de jeugd herinnerde en werd het een echt ouderenhonk. Veel activiteiten voor ouderen vinden nog altijd plaats in d' Oude School. Ooit begon de heer Wesseling een kookgroep en nog altijd zorgt die groep ervoor, dat er eenmaal per maand warm gegeten kan worden. Daartoe werd de keuken steeds verder aangepast en verbeterd tot en met een afwasmachine. Heel modern is het Internetcafé, maar op maandagmorgen is er net als vroeger het ouderenkoor, terwijl 's avonds de beroemde Monday Singers oefenen. Er is elke week een soos en een avond lang wordt er met veel plezier gebridget. Meer bewegen voor ouderen, yoga en stijldansen houden de spieren soepel terwijl koersbal en Kreatief Atelier een stimulans zijn voor recreatie. Soms is er bingo. Kortgeleden was opnieuw een opknappbeurt nodig om de bruikbaarheid van de SDO-ruimte in deze tijd te garanderen. De feestelijke heropening op vrijdag 6 oktober 2006 maakt dat "d' Oude School" in de belangstelling blijft. Het karakteristieke gebouw met zoveel herinneringen van Duivendrecht is het ten volle waard door onze dorpsgenoten gekoesterd te blijven.

De hardnekkige geruchten over sloop hangen als een dreigende donderwolk boven het schooldak. Duivendrecht, let daarom op Uw SAECK!